

Jezusov krst A

Jaz, Gospod, sem te poklical po pravici in te prijel za roko. (Iz 42,6)

Prvo berilo

Izaija 42,1-4.6-7

To govori Gospod: "Glejte, moj služabnik, ki ga podpiram, moj izvoljeni, ki se ga veseli moja dnša. Polóžil sem nanj svojega duha. Narodom bo delil pravico. Ne bo vpil, ne bo kričal in ne dal slišati svojega glasu po ulicah. Nalomljenega trsa ne bo zlômil in tlečega slenja ne ugásil. Zvesto bo delil pravico. Ne bo opešal in ne klônil, dokler ne bo vzpostavil pravice na zemlji in dokler otoki ne bodo dočakali njegove postave.

Jaz, Gospod, sem te poklical po pravici in te prijel za roko, varujem te in te postavljam za zavezo ljudstvu in za luč narodom, da odpreš slepe oči in izpelješ jetnike iz zapôra, iz ječe tiste, ki sedijo v temi."

Drugo berilo

Apostolska dela 10,34-38

Tiste dni je Peter spregovóril: "Zdaj v resnici razumem, da Bog ne gleda na osebo, temveč mu je v vsakem narodu všeč tisti, ki se ga boji in pravično ravna. Izraelovim sinovom je poslal besedo in jim sporóčil evangelij miru po Jezusu Kristusu, ki je Gospod vsega. Veste, kaj se je dogajalo po vsej Judeji, začenši v Galileji, po krstu, ki ga je oznanjal Janez: Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaval vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo; zakaj Bog je bil z njim."

Tisti čas je prišel Jezus iz Galilêje k Jórdanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hôtel odvrniti od tega in je rekel: "Jaz bi se ti moral dati krstíti, pa ti hodiš k meni." Jezus je odgovóril in mu rekel: "Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpólniva vso pravičnost." Tedaj mu je pústil. Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: "Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje."

V razmislek

Praznik, ki ga danes obhajamo, je praznik prehoda v cerkvenem letu. Prav tako pa je tudi praznik prehoda v svoji sporočilnosti. Na koncu Božičnega časa, v katerem smo slavili detece, v katerem nas Gospod želi srečati na popolnoma nov način, kot revne in bogate, kot male in velike, kot pastirje in kralje, je praznik Jezusovega krsta. Tisti Jezus, v katerem se uresničijo besede preroka Izaije. Danes slišimo, kako naroči Gospod svojemu služabniku, da naj preko Izreala vsem ljudem prinese zveličanje. Gospod pove, da se bo ta služabnik pri tem odpovedal kakeršnemu koli nasilju in človeški oblasti. Tako je jasno, da je ta služabnik lahko le odrešenik, ki je nad vsemi pričevalci iz iz Stare zaveze. Danes praznujemo uresničitev besed preroka Izaije in sicer v učlovečeni obliki Jezusa. Poleg tega ni ta služabnik zgolj služabnik, temveč tudi sin. Še vedno je služabnik, saj je pripravljen izpolniti Božjo voljo, hkrati pa je sin v edinstvenem odnosu do Boga. Tako se Jezusova privolitev kot Gospodova naloga združita v markantnem dogodku krsta.

Biti krščen se vedno znova najgloblje dotakne našega človeškega bitja. To je povabilo, da naše življenje radikalno – t.j. korenito spremenimo oziroma dovolimo, da se spremeni. Krstiti se pomeni, obhajati spomin na krst. Pomeni, prepoznati dimenzije življenja, ki se raztezajo preko človeških izkustev. Pomeni, priznati, da si človek na vsezadnje ne more sam dati smisla in cilja življenja. Pomeni, da verujemo in zaupamo, da vsaka poklicanost, ki si jo za nas želi Gospod, ne zoži naše življenjske poti, temveč jo razširi in da je vgrajena v večno Božjo bližino in ljubečo Božjo skrb. Tako kot se zgodi Jezusov krst na začetku njegovega javnega življenja, ima tudi pri vsakem človeškem krstu družbeni aspekt pomembno dimenzijo – premik iz lastne ozke samozadostnosti k odprtosti za druge.

Smiselno je, da se nahaja ta praznik na prehodu iz Božičnega v običajni vsakdanjik. Če smo se preko obhajanja dogodkov preteklih tednov spomnili tega od kod smo prišli in kam gremo, lahko ponovno stopimo močnejši v naš vsakdanjik. Na ta svet prinašamo s pomočjo naše poklicanosti zapostavljenim in neuspešnim popolnoma drugačno Božjo resničnost. Na način, ki nikoli ne mine, temveč osvobaja.